

HÖGSTA DOMSTOLENS BESLUT

Mål nr

meddelat i Stockholm den 18 juni 2015

Ö 263-14

KLAGANDE

1. Mpire Capital Ltd

Bulevardi 6 C 23

00120 Helsingfors

Finland

2. TT

Ombud för 1 och 2: Advokat HF och jur.kand. AB

3. Ållonö Slott Egendom AB, 556636-1670

c/o Jokela Management Consulting AB

Övre Kvarngatan 21

554 47 Jönköping

Ställföreträdare: TL

Dok.Id 106725

HÖGSTA DOMSTOLEN
Riddarhustorget 8

Postadress
Box 2066
103 12 Stockholm

Telefon 08-561 666 00
Telefax 08-561 666 86
E-post:
hogsta.domstolen@dom.se
www.hogstodomstolen.se

Expeditionstid
08:45-12:00
13:15-15:00

MOTPARTER

1. BL International Trading (Shanghai) Co. Ltd.

Room 810-10, 1 Jilong Road

Waigaoqiao Bonded Area

Shanghai

Kina

2. MG

adress hos ombudet

Ombud för 1 och 2: Advokat AS

SAKEN

Intervention

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Göta hovrätts beslut 2013-12-13 i mål Ö 1225-13

HÖGSTA DOMSTOLENS BESLUT

Med ändring av hovrätts beslut fastställer Högsta domstolen tingsrätts beslut att lämna MGs ansökan om intervention utan bifall.

Hovrätts beslut ändras också på så sätt att MG förpliktas att *dels* ersätta envar av Mpire Capital Ltd och TT för rättegångskostnader, i tingsrätten med 25 000 kr, avseende ombudsarvode, jämte ränta enligt 6 § räntelagen från den 8 april 2013, och i hovrätten med 16 467 kr, avseende ombudsarvode, jämte ränta

enligt 6 § räntelagen från den 13 december 2013, *dels* ersätta Ållonö Slott Egendom AB för rättegångskostnader, i tingsrätten med 8 123 kr, avseende ombudsarvode, jämte ränta enligt 6 § räntelagen från den 8 april 2013, och i hovrätten med 2 250 kr, avseende ombudsarvode, jämte ränta enligt 6 § räntelagen från den 13 december 2013.

Högsta domstolen meddelar inte prövningstillstånd rörande målet i övrigt. Hovrättens beslut står därmed fast i dessa delar.

Högsta domstolen förpliktar MG att *dels* ersätta envar av Mpire Capital Ltd och TT för rättegångskostnader i Högsta domstolen med 50 000 kr, avseende ombudsarvode, jämte ränta enligt 6 § räntelagen från dagen för detta beslut, *dels* ersätta Ållonö Slott Egendom AB för rättegångskostnader i Högsta domstolen med 5 000 kr, avseende ombudsarvode, jämte ränta enligt 6 § räntelagen från dagen för detta beslut.

YRKANDEN I HÖGSTA DOMSTOLEN M.M.

Mpire Capital Ltd, TT och Ållonö Slott Egendom AB har yrkat att Högsta domstolen ska i första hand fastställa tingsrättens beslut och i andra hand fastställa tingsrättens beslut att avvisa BL International Trading (Shanghai) Co. Ltd:s ansökan om intervention samt i övrigt undanröja hovrättens beslut och återförvisa målet till hovrätten för förnyad prövning, vid vilken hovrätten ska utgå från att den av Bolagsverket registrerade styrelsen i Ållonö är rätt företrädare för bolaget.

MG har motsatt sig att hovrättens beslut ändras.

Högsta domstolen har meddelat prövningstillstånd rörande MGs ansökan om intervention. Frågan om prövningstillstånd rörande målet i övrigt har förklarats vilande.

Parterna har yrkat ersättning för rättegångskostnader i Högsta domstolen.

SKÄL

Bakgrund

1. I Ållonö Slott Egendom AB är TT registrerad som ensam styrelseledamot, TL som suppleant och verkställande direktör samt HJ som delgivningsbar person.
2. Den 14 augusti 2012 hölls en protokollförd sammankomst rubricerad extra årsstämma i Ållonö. I protokollet angavs BL International Trading (Shanghai) Co. Ltd som ägare till alla aktier. Vid sammankomsten entledigades styrelsen i Ållonö samt valdes MG till ny styrelseledamot och RR till ny styrelsesuppleant. Efter en anmälan om besluten har Bolagsverket vilandeförklarat ärendet i avvaktan på utgången i detta mål.
3. TT och Mpire Capital Ltd väckte talan mot Ållonö och yrkade i första hand att rätten skulle fastställa att de beslut som hade fattats vid den uppgivna extra årsstämman utgör en nullitet och i andra hand att besluten skulle undanröjas. De anförde att aktierna i Ållonö ägdes med hälften vardera av Mpire och bolaget C-Vision Ltd och att sammankomsten därför inte utgjorde någon bolagsstämma i Ållonö.
4. Tingsrätten delgav stämning med TL och HJ. I svaromål undertecknat av TL medgav Ållonö käromålet. Härefter ingav BL Trading och MG svaromål

för Ållonös räkning och bestred käromålet. För det fall tingsrätten skulle anse att TL hade rätt att företräda Ållonö i tvisten ansökte BL Trading och MG om att självständigt få intervensera i rättegången.

5. Tingsrätten avvisade i beslut under rättegång BL Tradings ansökan på skäl som saknar betydelse för Högsta domstolens bedömning. MGs ansökan om intervention lämnades utan bifall eftersom han inte hade visat sannolika skäl för sin rättsställning som styrelseledamot i Ållonö.

6. Hovrätten har återförvisat målet till tingsrätten och såvitt nu är av intresse funnit att MG är att betrakta som ställföreträdare för Ållonö i målet.

7. Högsta domstolens prövning ska enligt det meddelade prövningstillståndet ta sikte på om MG har rätt att intervensera på Ållonös sida. Vad som gäller i det hänseendet hänger samman med hur talan ska föras mot ett beslut om ny styrelse, när det mot beslutet invänds att detta har fattats på en sammankomst som inte utgör bolagsstämma.

Tillämpliga regler

8. Om ett bolagsstämmobeslut inte har tillkommit i behörig ordning eller på annat sätt strider mot aktiebolagslagen, tillämplig lag om årsredovisning eller bolagsordningen, så får enligt 7 kap. 50 § aktiebolagslagen (2005:551) en aktieägare, styrelsen, en styrelseledamot eller den verkställande direktören föra talan mot bolaget vid allmän domstol om beslutet. Denna talerätsbestämelse gäller för såväl klandertalan (talerätsfristen är tre månader enligt 7 kap. 51 § första stycket) som nullitetstalan (lagstadgad talerätsfrist saknas, se andra stycket samma paragraf).

9. Det fallet att giltigheten av ett beslut bestrids på den grunden att det har fattats på en sammankomst som inte skulle utgöra någon bolagsstämma är inte reglerat i aktiebolagslagen (jfr SOU 1941:9 s. 556 och SOU 1971:15 s. 245). En grundläggande fråga i målet är hur man ska se på sådana fall.

10. En möjlighet är att tvister som rör frågan huruvida en sammankomst utgör en bolagsstämma ligger utanför den aktiebolagsrättsliga regleringen. En fastställsetalan får då föras av den som har ett fastställseintresse mot den eller de personer som på det ena eller andra sättet stödjer sig på beslutet. En annan möjlighet är att i åtminstone viss utsträckning analogt tillämpa de regler som i aktiebolagslagen ges för nullitetsfall.

11. Det finns flera skäl för den senare linjen. Ett är att det sakligt sett i regel inte finns någon anledning att skilja mellan nullitetsfall och fall av det slag som är aktuellt i målet. Ett annat därmed sammanhängande skäl är att gränsdragningen mellan vad som är ett med nullitet behäftat bolagsstämmobeslut och vad som inte alls är ett bolagsstämmobeslut kan vara svår att dra. Och ett tredje skäl är att om någon påstår att ett ifrågasatt beslut har fattats på en bolagsstämma, så framstår en prövning i den ordning som gäller för bolagsstämmobeslut som närliggande. Till det kommer att aktiebolagslagen tillhandahåller en reglering som hanterar många av de praktiska problem som en talan av det aktuella slaget kan föranleda (jfr p. 26 beträffande frågan om subjektiv rättskraft).

12. Som utgångspunkt bör alltså de regler som gäller för nullitetstalan tillämpas analogt när talan förs mot ett beslut på den grunden att den sammankomst som beslutet fattades på inte är att anse som en bolagsstämma.

13. Det saknas emellertid regler i aktiebolagslagen för den speciella situation som detta mål aktualiserar, nämligen att det beslut mot vilket talan förs

innebär att en ny styrelse utses. I det fallet uppkommer frågan om beslutets betydelse för talerätten respektive bolagsrepresentationen i processen. Vad som gäller bör bestämmas med särskilt beaktande av betydelsen av kontradiktion, dvs. att de två sidornas ståndpunkter blir framförda och bemötta.

Talerätt vid talan mot beslut om ny styrelse

14. Som har framgått av det föregående har såväl styrelsen som dess enskilda ledamöter talerätt mot bolagsstämmobeslut. När det angripna beslutet innebär att en ny styrelse har utsetts främjas uppenbarligen kontradiktionen av att denna talerätt tillkommer den ”gamla styrelsen” och dess ledamöter. Den ordningen bör i allt fall gälla när beslutet påstås vara behäftat med nullitetsfel eller ha fattats på en sammankomst som inte utgör bolagsstämma. Vad som gäller vid klanderfel och vad som gäller när någon utanför den i 7 kap. 50 § aktiebolagslagen nämnda kretsen väcker talan lämnas här och i det följande därhän.

Interventionsrätt förutsätter avsaknad av företräddarrätt

15. Av det föregående följer att talan ska föras mot Ållonö och att TT och Mpire Capital Ltd har talerätt.

16. Det leder till frågan vem som ska företräda Ållonö i målet. Om nämligen MG är rätt företrädare för bolaget på det sätt som hovrätten har funnit, så följer redan av det att han på grund av bristande interventionsintresse inte kan inta ställning som intervenient.

Allmänt om bolagsrepresentationen vid styrelsekonkurrens

17. I rättsfallet NJA 2008 s. 796 gjorde Högsta domstolen vissa uttalanden rörande det fallet att ett styrelseval var behäftat med fel eller brist. När ett nullitetsfel hade förekommit eller om ett ”styrelseval” skulle ha skett vid en sammankomst som inte är bolagsstämma, så skulle utgångspunkten vara att styrelsevalet var helt överksamt.

18. Av 2008 års avgörande följer i förlängningen att under den tid då oklarhet av det aktuella slaget råder om vilken personsammansättning som utgör bolagets styrelse, bör i allmänhet den ”gamla styrelsen” vara behörig. En sådan ordning motverkar att ett bolags rättmätiga företrädare fråntas kontrollen över bolaget genom s.k. bolagskapningar. Vidare undviks med ordningen en serie av konkurrerande bolagsstämmor. (Jfr Ola Åhman, Behörighet och befogenhet i aktiebolagsrätten, 1997, s. 371 f.)

19. Skulle den ”nya styrelsen” begäras registrerad bör Bolagsverket, såsom har skett i detta fall, i regel låta ärendet vila om det framkommer att rättegång pågår rörande huruvida beslutet är behäftat med nullitetsfel eller ifall det har fattats på bolagsstämma. Och skulle registrering ha skett torde beslutet – om det skulle visa sig föreligga ett nullitetsfel eller om sammankomsten inte har utgjort någon bolagsstämma – inte få vidare rättsverkningar än vad som följer av legitimationsbestämmelsen i 27 kap. 5 § aktiebolagslagen.

Olika överväganden rörande bolagsrepresentationen vid talan mot beslut om ny styrelse

20. Om den ”gamla styrelsen” är behörig att företräda bolaget i en process varigenom beslutet att utse den ”nya styrelsen” angrips, så medför det att såväl kärandesidan som svarandesidan företräds av personer som har utsetts av en och samma ägargruppering. Det skulle i sin tur kunna innebära att den grundläggande frågan huruvida det angripna beslutet är verksamt inte blev materiellt prövad (jfr Svante Johansson, Interimistiska åtgärder vid aktiebolagsrättsliga processer, SvJT 1991 s. 601 ff., särskilt s. 615). Kontradiktionen skulle alltså sättas ur spel. En sådan ordning kan undvikas genom att bolaget i denna speciella situation företräds av den ”nya styrelsen”.

21. I rättsfallet NJA 1960 s. 52 ansågs talan om vem som tecknade en förenings firma, när det fanns två konkurrerande val, vara en angelägenhet som rörde föreningen. Talan befanns därför böra riktas mot föreningen med den representation som framgick av det senaste föreningsbeslutet, dvs. det beslut enligt vilket den nya representationen utsågs. Fallet utgör ett visst stöd för att den ”nya styrelsen” ska företräda bolaget, när det rör sig om en inbördes tvist mellan aktieägare. Det kan då framstå som naturligt att alla aktieägare indirekt får ta kostnadskonsekvensen genom att bolaget blir kostnadsansvarigt.

22. Det fallet att det bakom styrelsekonkurrensen finns en tvist om vem som är rätt ägare till aktierna är emellertid annorlunda. Om det i rättegången klarläggs att beslutet om den ”nya styrelsen” är ogiltigt därför att det har fattats på en sammankomst som inte utgör bolagsstämma, så drabbas bolaget såsom förlorande part av ett rättegångskostnadsansvar som rätteligen borde bäras av annan. Det är visserligen en nackdel som

möjligen skulle kunna motverkas i skadeståndsrättslig ordning, men säkert är detta inte.

23. Det sagda föranleder frågan om kontradiktionen kan säkerställas genom interventionsreglerna samtidigt som bolaget kan undvika kostnadsrisken.

En tillämpning av interventionsreglerna är den lämpligaste ordningen

24. Enligt 14 kap. 9 § rättegångsbalken har den som inte är part i rättegången rätt att inträda som intervenient, om han påstår att saken rör hans rätt och visar sannolika skäl för sitt påstående. Av 14 kap. 11 § andra stycket följer att om en dom i målet blir gällande för och mot intervenienten på samma sätt som om han hade varit part, så har han också ställning av part i rättegången (självständig intervention).

25. Ett adekvat rättsskydd för den, som med anspråk på att vara aktieägare står bakom det ifrågasatta styrelsevalet, måste förutsätta rätt till självständig intervention. Annars skulle bolaget företrätt av den ”gamla styrelsen” genom ett medgivande kunna förhindra en materiell prövning av talan mot beslutet om val av den ”nya styrelsen” (jfr p. 20). Det föranleder frågan vilken omfattning rättskraften av en dom i ett mål som detta kan ha.

26. I 7 kap. 52 § andra stycket aktiebolagslagen föreskrivs det att om ett bolagsstämmobeslut upphävs eller ändras genom dom, så gäller domen även för de aktieägare som inte har fört talan. Den bestämmelsen bör vara analogt tillämplig i den diskuterade situationen (se p. 11). En sådan tillämpning är dessutom erforderlig för att rättskraften av ett

avgörande ska omfatta alla som kan grunda någon rätt på det ifrågasatta beslutet.

27. Det anförda innebär att om interventionsrätt föreligger, så är den självständig. Vid sådan intervention ansvarar intervenienten ensam för kändandesidans rättegångskostnader, om endast intervenienten och inte svaranden motsätter sig förd talan (jfr 18 kap. 11 § rättegångsbalken samt Sven Larsson i Festskrift till Lars Welamson, 1988, s. 375). Den ovan påtalade kostnadsrisken för bolaget undviks alltså i det läget.

28. Ett ytterligare och särskilt skäl för att bolaget ska företrädas av den ”gamla styrelsen” är, att när det rör sig om bolagskapningar så finns det en risk för handläggningsproblem om bolaget företräds av den ”nya styrelsen”, t.ex. delgivningssvårigheter när en s.k. målvakt har utsetts till styrelse. Det ska då vägas mot att när de som pretenderar på att vara nya ägare inte saknar fog för anspråket, så kan det inte sägas att en tillämpning av interventionsreglerna ger sämre rättsskydd än en representationsrätt för den ”nya styrelsen”.

29. För att bolaget ska företrädas av den ”nya styrelsen” talar emellertid att det med utgångspunkt i 1960 års fall kan förefalla närliggande att detta är ordningen vid en nullitetstalan (se p. 21), och att en enhetlig företrädarordning har ett värde. Det kan ju tänkas att det angripna beslutet påstås vara såväl behäftat med nullitetsfel som tillkommet på en annan sammankomst än en bolagsstämma. Men möjligen ligger det närmare till hands att en enhetlig företrädarordning uppnås genom att bolaget också i nullitetsfallet företräds av den ”gamla styrelsen”.

30. Oberoende av vad som gäller för en nullitetstalan talar dock övervägande skäl för att bolaget i den diskuterade situationen ska företrädas

av den ”gamla styrelsen”, medan de som med anspråk på att vara nya aktieägare och som sådana står bakom den ”nya styrelsen” kan få sitt intresse av rättslig prövning tillgodosett genom interventionsreglerna.

31. När det gäller handläggningen finns det anledning att uppmärksamma att den blivande domens rättskraft omfattar även dem som med anspråk på att vara aktieägare står bakom den ”nya styrelsen” samtidigt som de inte är parter i processen (om de inte intervenerar). Tingsrätten har därför att – trots att målet i grunden är dispositivt – säkerställa att de som pretenderar på aktieägarställning har möjlighet att tillvarata sina intressen. Det kan föranleda behov av en viss officialprövning. I allmänhet bör det emellertid räcka med att kontradiktion möjliggörs genom att pretendenterna får kännedom om processen. Det kan åstadkommas genom att en kopia av stämmningsansökningen skickas till någon av dem som ingår i den ”nya styrelsen”. Dessa har ju utsetts att representera bolaget och får förutsättas underrätta dem, som står bakom styrelsevalet, om den pågående processen. Ett översändande motiveras också av att utgångspunkten måste vara att beslutet kan vara verksamt sålunda att en ny styrelse har tillsatts, låt vara att denna inte representerar bolaget under den tid då oklarhet om styrelsevalets giltighet råder. Skulle den ”gamla styrelsen” medge talan mot beslutet om styrelseval, bör någon av dem som ingår i den ”nya styrelsen” underrättas om även detta samt erforderlig tid beredas för intervention av någon som gör gällande aktieägarställning.

Den som enligt det angripna beslutet har utsetts till styrelseledamot får inte intervensera

32. Att i en tvist som denna bolaget företräds av den ”gamla styrelsen” och att de, som med anspråk på att vara aktieägare har ställt sig bakom

det ifrågasatta styrelsevalet får erforderligt rättsskydd genom interventionsreglerna, besvarar dock inte den fråga som Högsta domstolen har att avgöra, nämligen om den som har valts till styrelseledamot enligt det angripna beslutet har interventionsrätt.

33. Enligt 7 kap. 50 § aktiebolagslagen har bl.a. en styrelseledamot rätt att föra talan mot ett bolagsstämmobeslut. Förklaringen till den talerätten får anses vara ett allmänt intresse av att beslut som på det ena eller andra sättet är oriktiga inte ska bli bestämmande i bolaget. Att en styrelseledamot har talerätt har således inte sin grund i hans eller hennes eget skyddsbehov. Inte ens när det gäller beslut som angår tillsättande eller avsättande av en styrelseledamot kan den berörda personen anses ha ett sådant eget intresse av beslutets riktighet, att det i sig motiverar en talerätt.

34. Rätt till intervention förutsätter att saken rör den interventionsökandes rätt (se p. 24). Här handlar det dock inte om en interventionsansökan i eget intresse. Interventionsrätt i annans intresse kan emellertid tänkas när den interventionssökande har en skyldighet att bevaka det intresset. Men så är inte situationen i förevarande fall. Bestämmelsen i 7 kap. 50 § aktiebolagslagen ger inte en styrelseledamot någon rätt att försvara ett beslut som han eller hon anser vara riktigt. Då kan heller inte någon skyldighet att ingripa föreligga.

35. Av det anförda följer att den som har utsetts till styrelseledamot inte har något interventionsintresse och därför inte får intervensera på bolagets sida i ett mål där talan förs mot beslutet om styrelsevalet.

Slutsatser

36. Mot den angivna bakgrunden får MG inte inträda i målet som intervenient vid sidan av Ållonö. Det leder till att MGs interventionsansökan ska, såsom tingsrätten har funnit, lämnas utan bifall. Hovrättens beslut ska ändras i enlighet med det.

37. Det saknas skäl att meddela prövningstillstånd beträffande målet i övrigt.

Rättegångskostnader

38. Vid den angivna utgången ska MG ersätta sina motparter för rättegångskostnader.

39. Ållonö har, företrätt av den ”gamla styrelsen” i form av TL, motsatt sig MGs ansökan om intervention. Eftersom Ållonö genom TL är behörigen representerat i målet har bolaget ställning av vinnande part i interventionsfrågan. Ållonö har därför, jämte Mpire och TT, rätt till ersättning för rättegångskostnader i samtliga instanser.

40. Mpire och TT har framställt gemensamma kostnadsyrkanden. I brist på utredning om annat får Mpires och TTs kostnader anses vara att fördela mellan dem efter huvudtalet.

41. Mpires, TTs och Ållonös kostnadsyrkanden har i underrätterna avsett även den fråga om BL Tradings interventionsrätt som inte dispenserats. Yrkade ersättningar får anses vara skäliga. Yrkad ersättning får anses ha avsett frågorna om MGs och BL Tradings interventionsrätt till lika delar.

42. Beträffande kostnadsyrkandena i Högsta domstolen får Mpire och TT anses vara skäligen tillgodosedda med 50 000 kr var. Högsta domstolen beaktar då att överklagandet delvis har avsett annat än den fråga för vilken prövningstillstånd har meddelats.

I avgörandet har deltagit: justitieråden Stefan Lindskog, Ella Nyström, Göran Lambertz (skiljaktig), Ingemar Persson och Svante O. Johansson (referent, skiljaktig)

Föredragande justitiesekreterare: Karin Annikas Persson

SKILJAKTIG MENING

Referenten, justitierådet Svante O. Johansson, är skiljaktig och vill avslå överklagandet samt anser att beslutet efter punkten 19 ska ha följande lydelse.

Bolaget ska representeras av den ifrågasatta styrelsen

20. Om den ”gamla styrelsen” är behörig att företräda bolaget i en process varigenom beslutet att utse den ”nya styrelsen” angrips, så medför det dock att såväl kärandesidan som svarandesidan företräds av personer som har utsetts av en och samma ägargruppering. Det skulle i sin tur kunna innebära att den grundläggande frågan huruvida det angripna beslutet är verksamt inte blev materiellt prövad (jfr Svante Johansson, Interimistiska åtgärder vid aktiebolagsrättsliga processer, SvJT 1991 s. 601 ff., särskilt s. 615). Kontradiktionen skulle alltså sättas ur spel. En sådan ordning bör undvikas eftersom bolagets intresse inte kan säkerställas på ett tillfredsställande sätt.

21. En lämplig ordning för prövning av den materiella frågan kan utformas på olika sätt. För att handläggningen av tvisten ska bli så effektiv och enkel som möjligt bör bolaget i tvister av nu aktuella slag därför företrädas av den styrelse som ifrågasätts. Är det ägargrupperingen som står bakom den ”gamla styrelsen” som väcker talan, ska bolaget representeras av den ”nya styrelsen”. Om partsställningen är den motsatta, ska bolaget företrädas av den ”gamla styrelsen” för att intresset av kontradiktion ska kunna tillgodoses.

22. Det kostnadsskäl som kan anföras mot den anförda lösningen i de fallen att det i rättegången klarläggs att beslutet om den styrelsen av en eller annan anledning är ogiltigt är i och för sig beaktansvärda. Bolaget kan då drabbas av rättegångskostnader som rätteligen borde bäras av annan. Den nackdelen kan dock motverkas av den skadeståndsrättsliga sanktionen. Kostnadsargumentet har således inte den tyngd att det bör hindra en materiell prövning av den reella tvistefrågan utan att man tillgriper reglerna om intervention.

23. Högsta domstolen har också i rättsfallet NJA 1960 s. 52 berört denna fråga vid en s.k. fraktionsbildning i en förening. Domstolen ansåg att en talan om vem som ägde teckna föreningens firma är en angelägenhet som rör föreningen. Därför ska en sådan talan riktas mot föreningen med den representation som framgår av det senaste föreningsbeslutet, dvs. det beslut enligt vilket den nya representationen utsågs. Motsvarande synsätt bör anläggas i alla de situationer där en styrelse eller styrelseledamot har utsetts och det uppkommer tvist där detta beslut ifrågasätts.

24. Sammanfattningsvis medför det anförda att när konkurrerande bolagsstämmor gör anspråk på att ha utsett behörig ställföreträdare för bolaget ska bolaget i processen företrädas av den ifrågasatta styrelsen.

Rätt till intervention föreligger inte

25. Enligt 14 kap. 9 § rättegångsbalken har den som inte är part i rättegången, men påstår att saken rör hans eller hennes rätt, och visar sannolika skäl för sitt påstående, rätt att inträda som intervenient. Bestämmelsen ger uttryck för de grundläggande krav som ställs för att intervention ska tillåtas. Särskilt gäller att den som vill intervensera ska ha ett befogat intresse av att träda in i rättegången.

26. Talan i målet har riktats mot Ållonö med den registrerade styrelsen som företrädare. Emellertid skulle talan, enligt vad som anförts tidigare, ha förts mot Ållonö med den representation som framgår av protokollet till den extra årsstämman i augusti 2012.

27. Det sagda innebär att MG i processen bör betraktas som företrädare för parten Ållonö. Han har därför inte något intresse av att inträda som intervenient på svarandesidan i tvisten.

Överröstad i denna del är jag i övrigt ense med majoriteten.

**BILAGA TILL
PROTOKOLL**
2015-05-06

Bilaga 2

Mål nr
Ö 263-14

SKILJAKTIG MENING

Justitierådet Göran Lambertz är skiljaktig på det sätt som framgår av följande yttrande.

I tingsrätten avslogs MGs ansökan om intervention på den grunden att han inte hade visat sannolika skäl för att BL Trading var ägare till aktierna i Ållonö och därmed inte för sin rättsställning i målet. Hovrätten har återförvisat målet till tingsrätten i denna del med motiveringen att MG var att betrakta som ställföreträdare för part och att han därmed inte kunde tillåtas att intervensera.

Härefter har hovrätten anfört:

Vid denna bedömning kan slutsatsen dras att tingsrätten har gjort fel som inte har delgett stämningsansökan med den nyvalda styrelsen och betraktat denna som företrädare för ÅSE i klanderprocessen. Det föreligger därmed ett rättegångsfel. Felet har föranlett MG att ansöka om intervention.

Mot den angivna bakgrunden ska tingsrättens beslut beträffande MGs ansökan om intervention undanröjas och målet i den delen återförvisas till tingsrätten för förnyad handläggning. Vid den fortsatta handläggningen ska den nyvalda styrelsen betraktas som rätt företrädare för ÅSE och stämning utfärdas med föreläggande för den styrelsen att svara på käromålet.

Mpire Capital Ltd och medparter (Mpire) yrkar i Högsta domstolen i första hand att tingsrättens beslut ska fastställas. I andra hand yrkas i denna del att hovrättens beslut ska undanröjas och målet återförvisas till hovrätten för

Dok.Id 108484

HÖGSTA DOMSTOLEN	Postadress	Telefon 08-561 666 00	Expeditionstid
Riddarhustorget 8	Box 2066	Telefax 08-561 666 86	08:45-12:00
	103 12 Stockholm	E-post:	13:15-15:00
		hogsta.domstolen@dom.se	
		www.hogstadamstolen.se	

förnyad prövning, vid vilken hovrätten ska utgå från att den av Bolagsverket registrerade styrelsen ("den gamla styrelsen") är rätt företrädare för Ållonö.

Högsta domstolen borde enligt min mening inte ha prövat Mpires förstahandsyrkande utan att först ha prövat om hovrättens beslut om återförvisning på den av hovrätten angivna grunden var riktigt. Det innebär att Högsta domstolen inte borde ha prövat MGs rätt att intervensera i målet utan att först ta ställning till om tingsrätten, i enlighet med vad hovrätten har uttalat, borde ha utfärdat stämning på Ållonö med den nyvalda styrelsen som rätt företrädare.

Hovrättens beslut, och att Högsta domstolen avstår från att ta ställning till om detta var riktigt, måste enligt min mening avspegla sig i fördelningen av ansvaret för rättegångskostnaderna. Därvid är att märka att parterna inte har förelagts att i Högsta domstolen ange sin ståndpunkt i frågan om "den nya styrelsen" bör få föra talan för Ållonö eller i stället ges rätt att intervensera.

Högsta domstolens ställningstagande innebär att utgången i målet är sådan att kostnaderna i såväl hovrätten som Högsta domstolen bör kvittas.

I övrigt är jag ense med majoriteten.